

Én már veled nem lehetek boldog
(Köteles István – Lantos Krisztina – átdolgozás)

Én már veled nem lehetek boldog,
Ne is várjál holnap este rám.
Nem lett abból semmi, amit mondtál,
Száz csalódást hozott ez a nyár.

Refrén:

Tudd meg azt, hogy mást szeretek én is,
Tudd meg azt, hogy másé a szívem,
De ha egyszer vissza találsz jönni,
Karjaimba zárlak, kedvesem.
Te is olyan vagy, akár a többi,
Te is azt hazudtad, hogy szeretsz.
Fogsz még sokszor énutánam sírni,
De már akkor késő lesz, szívem!

Refrén:

Tudd meg azt, hogy mást szeretek én is,
Tudd meg azt, hogy másé a szívem,
De ha egyszer vissza találsz jönni,
Karjaimba zárlak, kedvesem.
Én már veled nem lehetek boldog,
Ne is várjál holnap este rám.
Nem lett abból semmi, amit mondtál,
Száz csalódást hozott ez a nyár.

Refrén:

Tudd meg azt, hogy mást szeretek én is,
Tudd meg azt, hogy másé a szívem,
De ha egyszer vissza találsz jönni,
Karjaimba zárlak, kedvesem.
Tudd meg azt, hogy mást szeretek én is,
Tudd meg azt, hogy másé a szívem,
De ha egyszer vissza találsz jönni,
Karjaimba zárlak, kedvesem.
De ha egyszer vissza találsz jönni,
Karjaimba zárlak, kedvesem.